

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך יא, תש"כ

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

הוֹשַׁע יוֹנָה צְפוּנָה *

חרוזים לזיכרון סדר הנביאים שבספר תרי-עשר

הוֹשַׁע יְהוָה אֵל עֲמוּסִים עוֹבְדֵיךָ
 יוֹנָתָהּ מִיִּכָאֵל יִנְחֵם בְּחַבּוּקִיךָ
 צְפוּנָה בַּחֲזִים יִזְכְּרוּהָ מִלְּאֲכִיךָ

* הערת המערכת :

חרוזים אלה נדפסו לפני שנים אחדות בעיתון „הארץ“. אבל הואיל ונשאלנו תכופות עליהם, הננו מפרסמים אותם עוד הפעם כאן ברשות המחבר.

ר אובן סיוון

חמור, נחש, עכבר ועורב כשמות בני אדם

ברשימתו המאלפת „על שמות בעלי חיים“ („לשונונו לעם“ קונטרס צט) מעיר יהודה פליקס, כי „הקדמונים לא חששו לכנות עצמם בשמות בעלי חיים, שבימינו הם נחשבים ככינויי גנאי כגון חמור, נחש, עכבר, עורב וכדומה“.

אך בדיקת השמות הנ"ל במקרא אינה מחייבת הנחה זו; מכל מקום, אין לכלול בקדמונים אלה את אבותינו. נראה, שטעמם בעניין זה לא היה שונה מטעמנו. בשמות חמור (אבי שכם), נחש (העמוני; וראה להלן), עורב (שר מדין), עכבור (אבי בעל חנו, מלך אדום; וראה גם להלן) נקראו